

Abelvm Curiaandrvvm. Auctore Johanne Damiano
~~Abelvm Curiaandrvvm. Auctore Johanne Damiano~~

**VOCES EBRAICAS
NOVI TESTAMENTI**

Commentarius duplex: *cum explicatione*

*Prior ordine Alphabetico conscriptus est, alter
antehac editus fuit Antverpia
apud Plantinum.*

In utroque autem varia nec leves Censurae.

I T E M

Ejusdem Annotationum in N. Testamentum

P A R S A L T E R A.

N E C N O N

*Vita, Operumque I. DRVSII editorum, &
nondum editorum, delineatio & tituli,*

P E R

ABELVM CVRIANDRVVM. *Auctore Johanne Damiano.*

* * *
* * * * *

FRANKERÆ FRISIORVM,

Excudebat **FREDERICUS HEYNSIUS**
Typographus. Anno, 1616.

sumptibus Iohannis Iohannis F. Bibliopola Arnhemensis.

Original confirmed Oct 1690. Salma's Coll. 1711.
Paulus Marquis

ILLVSTRISSIMIS, AMPLIS-
SIMIS, PRAEPOTENTIBVS, VERE-
QVE MAGNIFICIS

O R D I N I B V S

Provinciarum foederatarum,

Q V O S

Status G E N E R A L E S vocant.

X quo a vobis discessi viri
praepotentes, nihil habui prius
aut antiquius quam ut illud
quod mihi erat injunctum,
in publicum, emitterem.

Multa obstiterunt, sed nihil magis quam obitus
Typographi nostri, qui omnia ad eam rem pa-
raverat. Successit ei alius qui Ebraicis chara-
cteribus destitutus mea excudere non potuit.

L. DRUSII

Advoces Ebraicas novi foederis commen-
tarius prior ordine alphabetico.

ABADDON

BADDON, duplici D. & unica B.

Ebraice אבדון. Vox hæc aliud significat in veteri, & aliud in novo foedere. In veteri tria significat, perditionem, sepulchrum, & infernum. In novo autem denotat angelum abyssi, qui rex erat locustarum, de quibus Iohan. theologus in Apocalypsi. Locum paullo post adducam. Reperitur etiam Abaddo, absque N. quod scribunt אבדה, & legunt אבדו Proverb. 27. 20. Superest ut jam dicta exemplis probentur. Ergo Job. 31. 12. ubi legimus, *quia ignis usque ad perditionem consumet*, in Ebræo est אבדון, nec aliud ibi significat, quam perditionem, quæ est prima & propria vocis significatio. Pro sepulchro ponitur, si credimus Camio Ebræo, Psal. 38. 12. Nam interpreta- tur ibi קבר, & appellatum ait ab argumento pereundi. Nam in eo, inquit, corpus perit & consumitur. Ego potius a perdendo dictum putarim, qua ratione etiam *διαφθορά* .i. חרש appellatur a verbo quod corrumpere si- gnificat. Itaq; Græci vertunt *ἀπώλειαν*, & Hiero. *perditio- nem*, & alius, *interitum*. Sed significat id quod dixi. Quan- quam posset etiam ibi orcum sive inferos denotare, ut cum legitur junctum vocibus מות & שואל. Job. 28. 22. Prov. 15. & alibi. Sane in historia Ebraica מושב בני אבדון orci tenebræ. Notatum est ex libro perantiquo, Zo- har inscripto, cujus compositor R. Simeon filius Iohai

I. DRVSI *Joanni Lamprati*
ANNOTATIONVM IN N.T.
PARS ALTERA. *sermone cum exurgat*

Matth. 1.

ERS. 5. De Rachab.) Chryso-
stomus in opere imperfecto & Ansel-
mus in Matthæum fol. 9. alijque
patres putant hanc Rachab fuisse
cauponam, vel, si malis, meretri-
cem Ierichuntinam, quæ explora-
tores hospitio excepit: quam postea
Salmon duxerit, & ex qua Booz ge-
nerit. Theophylactus dubitare

videtur. Ut ut sit, uxor Salmon eademque mater Booz
vocata fuit Rahab siue Rachab (nam libri variant) quod
ita scribitur ut Ham & Cham, Hermon & Chermom,
Hebron & Chebron, Rohob & Rochob, pateat. Nam
est in scriptura Ebraica, hoc est, H, heth siue aspi-
ratio duplex, quæ Græci & Latini carent. Ideo eam ex-
presserunt modo per nudam & simplicem aspirationem
Rahab, modo per c, aspiratam siue per x Rachab, *pa-
xâβ*. Prior scriptura extat in ed. vulgata Latina: poste-
rior autem in codicibus Græcis. Est etiam ubi Raab re-
peritur ex Græco *paâβ*, quod necessitatis est. Nam Græci
voces in medio non aspirant, nisi raro admodum & dif-
ferentia causa, ut cum *αἰσῶποι* scribunt aspero spiritu .i.
αἰσῶποι. Siquidem *αἰσῶποι* cum leni spiritu .i. *αἰφύλακτοι*.
Hieron. in lib. nominum, Raab si per *ai* mediam literam
scribatur, famam significat, si per *h* imperum, si per *heth* (ita

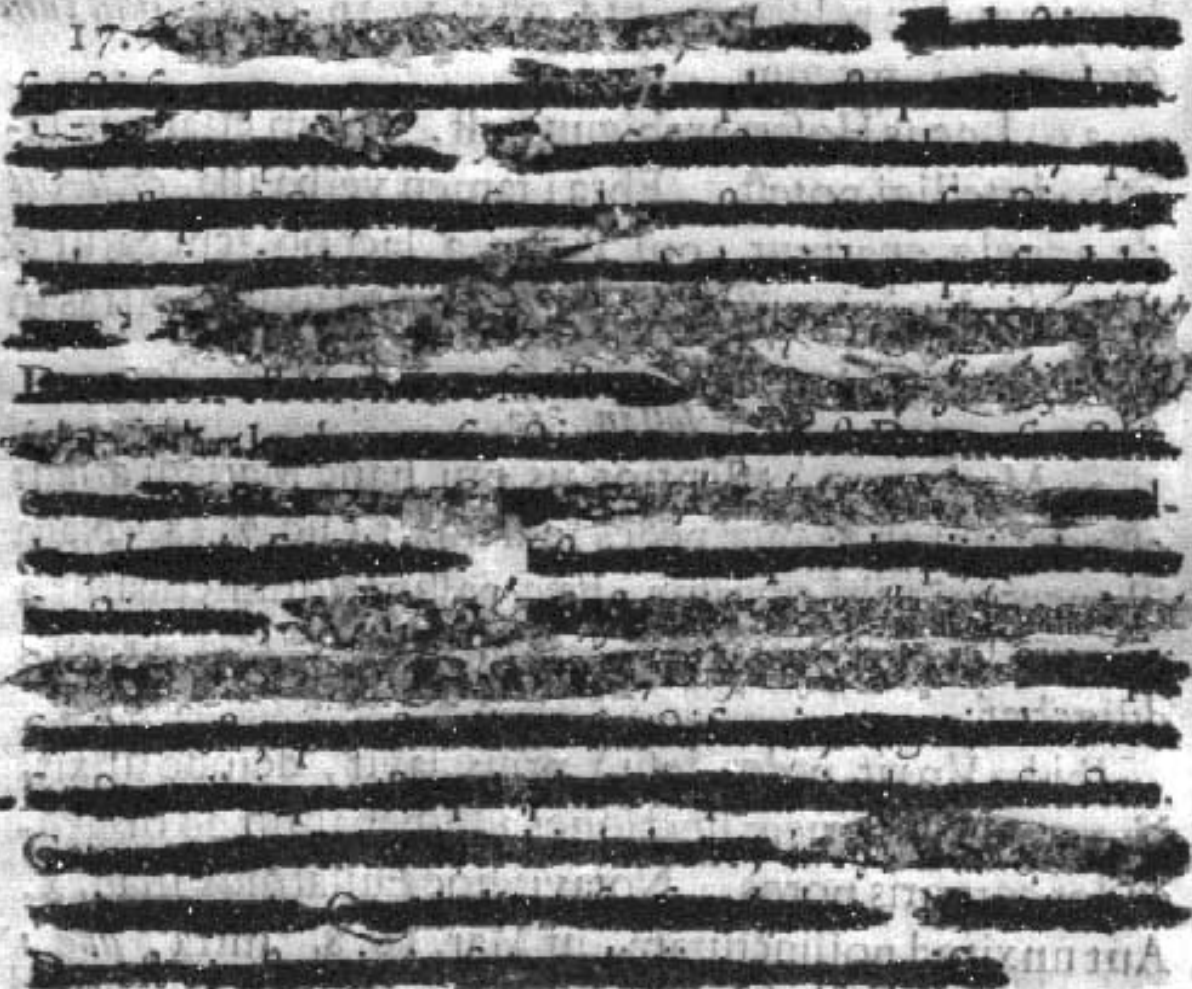
25. *Non erit vobis pars in DOMINO: quod explicant, non eritis populus DOMINI, aut in eorum numero qui thesaurum benignitatis ejus ut haeredes participant.* ita Masius in Iosiam 324.

Iohan. 14.

16. Iob. 16. 20. in Thargum ייטליקו וְאֶמְלִיכוֹתַי מֵעַד מֵעַד לִי, advocati mei. In fonte יצוי מקורי oratores aut rhetores mei.

Iohan. 17.

17.

Iohan. 19.

Flagellavit) flagellandum curavit aut iussit flagellari, nempe quia crucifigendus erat. Hieronymus in commentariis Matth. 17. *Romanis legibus sancitum est ut qui crucifigeretur prius flagellis verberaretur.* Zacharias

in u.

tio Chaldaica fere habet עממיא *populos*, ubi codex Ebraeus גוים .i. *gentes*. Vbi nunc ferula Serarij? a qua si non metuit sibi interpret olim defunctus, est quod nobis metuamus, qui ad huc vivi sumus,

*Quum mihi spermologus mentem subit Heliodorus
Nam solæcismos illico lingua timet.*

Luc. 23.

38. Hic est rex Iudæorum) In Evangelio Iohannis, *Iesus Nazarenus rex Iudæorum*: Quod Ebraice legitur apud Erasmus יהושע הנזרי perperam. Scribi enim debet ישוע vel certe ישו unde Iesus addito σ , ut fieri solet. Hoc primum: deinde Nazarenus sive Nazareus mediam haret, σ Sade, unde rectius & emendatius ad antiquam consuetudinem scribitur Nasaræus .i. הנזרי. Sane Christianos Iudæi & olim & hodie adhuc appellant נזרים Nasaræos.

Hic